

Krabička dost znejistěla, ale starostlivý František se od ní naštěstí ani nehnul.

„To tak, abych teď někam odjížděl sanitkou,“ pronesl strojvedoucí, který byl, jak už víme, s Mašinkou jedna duše a jedno tělo.

„Jedno kolo mám nějaké ohnuté, to je smůla,“ zachvěla se Krabička, ale samozřejmě byla pyšná na to, že cestujícím pomohla a nepřevrátila se. „To se stalo určitě tím prudkým pádem na ulici. A nárazníky vepředu mám pořádně poničené od srážky s nákladákem! Už abych byla zpátky na kolejích, silnice není nic pro mě!“

„Neboj, brzy tě opraví,“ řekl chlácholivě strojvedoucí.

Veliký jeřáb zvedal Krabičku na obrovské nákladní auto.

„Tak vysoko jsem se ještě nikdy nevznášela,“ pronesla Mašinka při pohledu dolů, kde pobíhalo několik policistů a hasičů.

Opodál byla zaparkovaná jejich služební vozidla a kousek od nich stál druhý vagónek Mašinky Krabičky.

„Nenapadlo by mě, že ze mě bude jednou letadlo,“ zasmála se.

„Jsi největší hrdinka, Krabičko!“ zavolal na ni František do té výšky. „Všechny jsi nás dnes zachránila!“

Muselo být přivoláno obrovské nákladní auto, aby Krabičku naložilo a převezlo na opravu. Po kolejích by sama jet už nemohla, to dá rozum!

Když se Františkovi veliký vůz, který odvázel Krabičku pryč, ztratil z dohledu, otřel si pot z čela. „Au,“ sykl, když se dotkl obří boule, která se stále ještě zvětšovala.

„Měli by vás opravdu vyšetřit i v nemocnici,“ řekl jeden z policistů, který předtím asistoval drážním hasičům, když pomáhali Mašinku nakládat. „Odvezeme vás,“ nabídl se. „Udělal jste pro cestující i váš vlak dost, teď už tady stejně ničemu nepomůžete.“

„Děkuju,“ pronesl František odevzdaně a policista se rozhovořil do vysílačky. Pak se obrátil zpět k Františkovi.

„Řidič toho vozidla, co se s vámi na přejezdu srazilo, je v pořádku. Právě jsem dostal zprávu z nemocnice,“ řekl policista a usmál se.

Františka to velmi potěšilo. Nasedl do policejního auta, a ještě naposledy se ohlédl za druhým vagónkem, který stál stále ještě na silnici, daleko pod kolejemi.

Krabičku odstavili v železničním depu na velmi dlouhou dobu. Nejenže museli vyměnit polámané kolo a pomuchlané nárazníky, ale potřebovali i zkontrolovat celý podvozek a Mašinku čekala ještě spousta dalších drobných oprav.

„To tedy bylo pořádné dobrodružství!“ řekla s úsměvem, protože